

εις τοῦ λόγου του· ὁ δὲ βεζίρης δὲν ἠθέλησε νὰ υπάγῃ λέγων-
τας, ὅτι ἂν πηγαίνω, αὐτοὶ θανατόνουν τὴν γυναῖκά μου καὶ
τὰ παιδιὰ μου, καὶ ἀλλίον νὰ μὲ θανατώσουν ἐμένα μοναχόν·
καὶ ἔτσι εὐχάζε τὴν βουλλαν καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὸν βασιλέα.

Μετέπειτα ὤρμησε τὸ πλῆθος τῶν ζορμπάδων μέσα εἰς τὸν ἔθα-
τὸ σεράγι του καὶ τὸν ἐκομμάτιασαν, καὶ ἐδιαγούμισαν ὅλα του νάτωσαν.
τὰ πράγματα· ἦτον δὲ κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω.

Τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸ ταχὺ ἐσυνάχθησαν ὅλοι οἱ ζορμπάδες, συμβού-
σπαχιῶδες καὶ γιανιτζάρου, καὶ ἔκαμην συμβούλιον νὰ ἀλλάξουν ^{λια ζορ-}
τὸν βασιλέα, τὸν μουφτῆν καὶ ἄλλους μεγιστᾶνας· ἐψήφισαν ^{μπάδων.}
δὲ καὶ βεζίρην ἓνα ζορμπάμπασην ἀπὸ τὸ ὀτζάκι τῶν σπαχι-
δων Ἀλῆ ἀγά, ἔκαμην καὶ γενίτζερ ἀγάσῃ ἀπὸ τὸ ὀτζάκι τῶν
γιανιτζάρων Κιουτζούκ Γτζούσην.

Βλέποντες οἱ σεχερλίδες καὶ οἱ πρχγματευταί, ὅτι ἀκο- ^{νας ἐμί-}
λουθεὶ νὰ γίνῃ μεγάλη φθορά, καὶ ὅτι ἐνδέχεται νὰ πατήσουν ^{ρης σηκό-}
καὶ τὸ μπεζεστένι, εἰς τὸ ὅποῖον εὐρίσκεται τόσος θησαυρός, ^{νει τοὺς}
ἐσηκώθη ἓνας ἐμίρης ἀπὸ τὸ μπεζεστένι, καὶ σραλώντας τὸ ^{ζορμπά-}
δουλάπι του, ἔδρασε ἓνα μχνδύλι εἰς μίαν βέργαν καὶ ἄρχισε νὰ ^{δες.}
φωνάζῃ μεγαλοφώνως· ὅστις εἶναι μουσουλμάνος ἄς ἔλθῃ ὑπο-
κάτω εἰς τὸ σαντζάκ σερίφι! καὶ εὐθὺς ὅλοι ἐσφάξισαν τὰ
δουλάπια τους, καὶ ἄρχισεν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Τουρκῶν νὰ τὸν
ἀκολουθήσουν φωνάζοντες κατόπιν τὸ ἀλά! ἀλά! καὶ ἔως εἰς
τὴν πόρταν τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ ἐσυνάχθησαν ἔως εἴκοσι
χιλιάδες πλῆθος· ἡ δὲ πόρτα τοῦ παλατιοῦ ἦτον σφραλισμένη·
αὐτοὶ ὅμως δὲν ἔπαυον φωνάζοντες τὸ ἀλά! ἀλά! ἱκανὴν
ῶραν, ἔως ὅπου ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ μέσα ἓνα σέχην καὶ
τοὺς ἐρώτησε τί εἶναι τὰ ζήτηματά τους· καὶ αὐτοὶ ἀπεκρί-
θησαν, ὅτι παρακαλοῦν τὸν βασιλέα νὰ εὐγάλῃ ἔξω εὐθὺς τὸ
σαντζάκι σερίφι καὶ νὰ σηκώσῃ τοὺς ζορμπάδες· ἐπῆγεν ὁ σέ-
χης καὶ τὸ εἶπε τῷ βασιλεῖ· καὶ ἦλθε πάλιν ὁ σέχης καὶ
τοὺς εἶπεν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως, ὅτι τὸ σαντζάκι σερίφι νὰ

